

Abstrakt

V této práci se věnuji policejním technikám identifikace osob, které se používaly v Československu mezi lety 1918 a 1938. Snažím se ukázat, jak měla vypadat policejní identifikace osob, resp. jaké techniky používali tehdejší kriminalisté, jak je popisovali, jaké klady a zápory v nich viděli, kdo podléhal identifikaci a za jakým účelem. Abych na toto mohl odpovědět, věnuji se nejdříve politickému a správnímu kontextu Československa, prvorepublikové policejní struktuře a také vývoji kriminalistiky, bertillonáži a identifikačním dokumentům (zejména pasům), přičemž vycházím především ze sekundární literatury. Následně se zabývám rozborem třech hlavních identifikačních technik, které se používaly za první republiky, a to daktyloskopií, grafologií a fotografií. V této části práce používám kriminalistické příručky, které byly vydané ve dvacátých a třicátých letech 20. století. Nakonec se zaměřuji na čtvrtou techniku identifikace osob, a to na popis osob, u kterého vycházím zejména z formulářů, které se také nacházejí v kriminalistických příručkách. Jádrem této práce jsou tak normativní dokumenty ze dvacátých a třicátých let 20. století, které byly sepsány tehdejšími kriminalisty či soudními grafology.

Klíčová slova

Policie, kriminalistika, identifikace, daktyloskopie, grafologie, fotografie, popis osob, bertillonáž, pasy, Československo, první republika.